

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΑΛΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ

Ὅπισθεν τῶν νοτίων λόφων τοῦ ὑπὸ τὸν ναὸν τῆς Ἁφαιάς κειμένου χωρίου Μεσαγοῦ τῆς Αἰγίνης, ἐντὸς τῆς χαραδρώδους κοιλάδος τῆς ἀρχομένης ἐξ Ἁγίας Μαρίνης καὶ καταληγούσης πρὸς Δ. πέραν τῆς γυναικείας μονῆς πρὸς τὸ χωρίον Ἀσώματος κείται ὁ συνοικισμὸς Σάλωνες, ἀποτελούμενος ἐξ 25 περίπου οἴκων καὶ ὧν μέρος τοῦ Μεσαγοῦ. Ἔχει μικρὰν ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Ἁι-Σωτήρα), ἧς ἡ βορεία πλευρὰ εἶναι παλαιότερα, σφύρουσα τὴν ἀρχὴν ἀνυπάρκτου νῦν τόξου. Καὶ ἡ μνήμη δὲ τῶν ἀνθρώπων μαρτυρεῖ, ὅτι πρὸ τινων δεκαετηρίδων ἀνεκτίσθη τὸ πλείστον μέρος τῆς ἐκκλησίας. Τὸ ὑπέρθυρον εἶνε παωρίνη πλάξ φέρουσα τὴν ὄδε δημοσιευομένην ἐπιγραφὴν.

† ΔΗΓΓΕ ΡΘΙΕΚΒ ΑΘΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΕΝΙΣ ΗΘΒΙΟΚΑΜΑΝΣΕ ΠΠΟΣ ΝΑΟΣΤΙΣΑ
 ΜΩΡΦΟΡΕΟΤΣΧ ΚΥΗΜΩΝΙΟΥΧΥΚ ΟΡΣΘΥ ΠΑΝΤΩΣΚΡΑΤΩΡΟΣΔΙΑΣΥΝΔΡΟ
 ΠΘΒΙΧΚΑΦΑΡΑΚΙΣ ΤΩΝΛΟΙΠΩΝΑΕΙΔΙΜΩΝΚΜΑΚΑΡΙΩΝΚΗΤΟΡΩΤΙΣ

ΝΗΤΑΥΤΙΣ

ΠΛΙΣ

1645

+ Ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων καὶ ἀνακαινίσθη ὁ θεῖος καὶ πάνσεπτος ναὸς τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος θεοῦ Παντοκράτορος διὰ συνδρομῆς καὶ Ποθητοῦ Κασταράκη καὶ τῶν λοιπῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μο[νῆς] [ἐξόδου τῆς ταύτης 1645.

Ἄριστερὰ ὁ λίθος εἶνε ἑλλιπής, ἀλλὰ εὐθέως πως τετμημένος. Φαίνεται ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐνταῦθα τοποθετήσῃ διηυθετήθη ὁ λίθος οὕτως. Οἱ στίχοι καταλήγουσι πάντες εἰς τὴν δεξιὰν τομὴν τοῦ λίθου, ἀλλὰ τὸ ἀντίγραφόν μου δὲν ἐπέτυχεν ἐν τούτῳ.

Τὸ ὄνομα τῆς συνοικίας ἐνθυμίζει τὸν Σάλωνα (ὁ ἔσω ἄλωνας=ὁ Σάλωνας=ἡ Ἀμφισσα) καὶ τὰ Σάλωνα τῆς Λέσβου καὶ τῆς Κύπρου (πρβλ. Σ. Μενάρδον ἐν Ἀθηνᾶ 1907 καὶ Ἐπετηρ. Βυζ. σπουδ. 1931, σ. 338 ἐξ) καὶ τὰ Πετράλωνα τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπιγραφὴ λέγει περὶ [μο]νῆς (στ. 3+4, ἂν ὀρθῶς συμπληρωῶ, ἀλλὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν οὐδὲν ἔχνος εἶδον ἐρειπίων προσφῶρον. Λίθοι πολλοὶ εἰργασμένοι περιέκινται, ἀλλ' οὔτοι προέρχονται πιθανῶς ἐκ τῆς τελευταίας ἀνακαινίσεως τῆς ἐκκλησίας, πλεονάσαντες.

Ὁ τελευταῖος στίχος εἶνε καὶ βεβλαμμένος καὶ ἀσβέστω κεχρισμένος, ἀλλὰ δι' ἐπιμονῆς τινος μείζονος, πρὸς ἣν ἐπέλειπέ με ὁ χρόνος, ἕως δύναται νὰ δώσῃ καὶ τι πλεόν.

Οἰκογένεια Κασταράκη (στ. 3) δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ συνοικισμῷ.

ΑΝΓ. Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ